

יהי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

צריך להסביר הענין דמשיח לכל הילדים -
אמריקאים, צרפתים, אנגלים, ולדבר לכל
אחד לפי אופנו. ובאם אינו עושה כן -
הרי הוא מועל בשליחותו לענין החינוך!

ראה ע"פ 6

ערב שבת קודש פ' מקץ, זאת הנוכה
ה'תשס"ד

תצה

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח

לעילוי נשמת

הרה"ח ר' יהודה ב"ר אהרן ע"ה ימיני
נפטר ביום י"ט תמוז ה'תשמ"ח

וזוגתו מרת שושנה ב"ר שלום ע"ה ימיני
נפטרה בש"ק פ' ויגש, ז' טבת ה'תשס"ב
ת. נ. צ. ב. ה.

נדפס ע"י בנם

הרה"ת ר' אמיתי וזוגתו מרת פייגא שרה
ומשפחתם שיחיו ימיני

בחסות:

'קרן המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

כנור של שמונה נימים

ב"ה

3 דבר מלכות

באיזה אופן להסביר לילדים את ענין המשיח / משיחת ש"פ תרומה ה'תשמ"א

8 זמן הגאולה

מה המטרה בקושיות על הגלות / פרשת השבוע באור הגאולה

11 המעשה הוא העיקר

חיזוק התשוקה לביאת המשיח / הוראות למעשה בפועל

12 ניצוצות של משיח

"איני זז" עד ש"דאלאי גלות!" / קטעים קצרים ופתגמים בעניני גאולה ומשיח

13 וילחום מלחמת ה' - וינצח

אותה הטעות, אותם האנשים / שיחות בענין שלימות העם והארץ

15 כתי"ק - פרסום ראשון

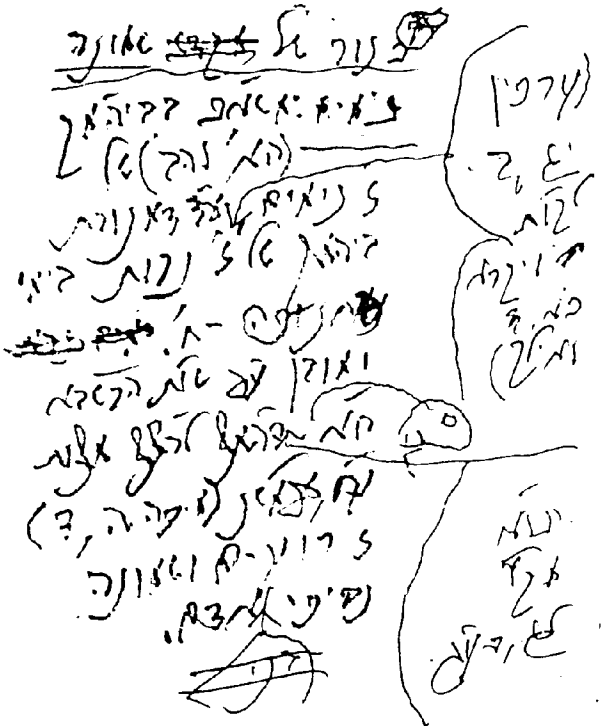
כנור של שמונה נימים / צילום נדיר מקטע שהוסיף הרבי למכתב כללי - חנוכה תשמ"ג

בקשר עם נר ח' דחנוכה שהדליקו בערב שבת זה, אנו מביאים צילום נדיר של קטע שהוסיף כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בכתי"ק למכתב כללי אל בני ובנות ישראל מערב שבת קודש וערב ימי חנוכה ה'תשמ"ג

(נדפס בלקו"ש ח"כ ע" 632 ואילך. הצילום שלפנינו נדפס שם בשוה"ג לע' 635)

להלן פענוח הכתי"ק:

כנור של שמונה נימים:
מש"א כ' בביהמ"ק (הא' והב') של ז' נימים (ערכין יג, ב. לקו"ת ויקרא כא, ד ואילך), ע"ד דמנורת ביהמ"ק של ז' נרות [ו] בימי חנוכה - ח'. ומובן ע"פ שו"ת הרשב"א ח"א ס"ט. תו"א מקץ לג, סע"ג. סהמ"צ להצ"צ מצות נ"ח, עפמש"נ (מיכה ה, ד) ז' רועים ושמונה נסיכי אדם.

המדור מוקדש לע"ג ר' שלמה הכהן ב"ר ישראל מרדכי הכהן ע"ה איידלמן נלב"ע ביום ב' סיון ה'תש"ס - לסדר "ואתם תהיו לי ממלכם כהנים וגוי קדוש" יה"ד שיקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והוא בתוככם, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש

המדור - וילחם מלחמת ה' וינצח - מוקדש לזכר נשמת הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ר ירמיהו הכהן ולאח ע"ה בלוי רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך ריבוי שנים - נפטר ביום ג' אייר ה'תשס"ג לסדר "אמור אל הכהנים יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והוא בתוככם, בגאולה האמיתית והשלימה

מערכת "יחי המלך"
במסגרת: "מטה משיח" שע"י "אגודת חסידי חב"ד" באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אד"ש מה"מ יוצא-לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", "חיילי בית דוד", ישיבת תורת"ל המרכזית, "בית משיח" 770 סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 718-735-6584
סניף ארץ הקודש: ת.ד. 966 קרית שמואל, מיקוד: 26109 • טלפקס: 8715-770 (04)
דואר אלקטרוני: yechi@770.org.il • אינטרנט: http://www.torah4blind.org

באיזה אופן להסביר לילדים את ענין המשיח

צריך להסביר הענין דמשיח לכל הילדים - אמריקאים, צרפתיים, אנגלים, ולדבר לכל אחד לפי אופןו • ובאם אינו עושה כן - הרי הוא מועל בשליחותו לענין החינוך! מאחר שמסרו לו את הילדים כדי לחנכם בכל עניני התורה שהיא "תורה אחת", ועאכו"כ שאי-אפשר להפריד בה"ג העיקרים • ואופן החינוך לפעול אצל הילד את ה"אחכה לו" ושיצעק שרוצה את משיח, הרי זה דוקא ע"י שנותנים לו סוכרי' ופרסים וכו' • מכיון שזוהי שליחות של נשיא דורנו - עליו לצאת ולראות שכל ילד בדורנו יקיים תורה ומצות ויצעק שהוא רוצה משיח • תרגום חפשי משיחת ש"פ תרומה ה'תשמ"א - בלתי מוגה

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יהי המלך"*

אח"כ נהי' לו חלישות מה בענין - שהרי שאלו אותו שאלה - במילא הוא ניגש לספר זאת לשני, ופועל גם אצלו חלישות!

ויתירה מזו: אמנם גם השואל יודע את מעלת המשיח - אבל הוא הרי שליח חבד"י שלמד חסידות, ויודע שמעלתו של משיח היא עד כדי כך שענינו "יחידה" - היחידה של כלל ישראל בכל הדורות, ויודע ענינים נוספים שהחסידות אומרת על משיח, ובין אם הוא מבין כל מה שכתוב בחסידות, או שמבין שלשה-רבעים או חצי, עכ"פ הוא יודע את מעלת המשיח יותר ובאין-ערוך מהשואל -

א. ישנם הטוענים: כיצד מדברים עם ילדים על משיח? הרי משיח הוא ענין נעלה, עד שמשיח הוא כליל המעלות ומבחר המין האנושי, ואם-כן - כיצד מורידים ענין כה נעלה לילדים, ומקשרים זאת עם פרסים וצעצועים וכו'?

וכאשר שואלים זאת שליח חב"ד, הרי שבתחילה, מצד החושך כפול ומכופל, הוא מתבלבל ו"נרעש" לגמרי ("אינגאנצן צוטומלט")!

(* השיחה מובאת בשייכות לשבת זו - "זאת חנוכה" (אותיות חינוך), ועם הכרזת אגודת חסידי חב"ד באה"ק על שבת זו - "שבת חינוך" לחיזוק ולעיון בנושא החינוך החסידי החב"די.

(1) ראה סה"מ תרצ"ט ע' 207 בשם הרמ"ז.

כולם הרי יודעים שגויים עשו את המעשה בפועל, ויודעים את שמותיהם - שהרי הם מתגאים בזה שקיימו את מצות גואל הדם - ואם הנך שופט התובע צדק ויושר ורצונך להעניש יהודים על מעשה זה, אזי לכל-הפחות תעניש גם את הגויים שעשו זאת במעשה בפועל! טענתם הרי היא ש"ככל הגוים בית יהודה"⁶, יהודים הם ר"ל שוים לגויים - אם-כן, אם אתה מעניש יהודים, תעניש גם גויים!...

אעפ"כ רגש-הנחיתות ("די אַראָפּגעפּאַלנקייט") כלפי הגויים חדר כל כך עמוק - עד שמפני 'מה יאמרו הגויים' צריכים להראות להם שנוהגים ע"פ צדק ויושר, ומענישים רק יהודים שלא עשו את המעשה כלל, ולא את הגויים שעשו זאת בפועל.

וכך נמשך הדבר עוד ועוד במצב בלבנון, שיהודים יושבים שם ולא עושים מאומה, לא לכאן ולא לשם ("ניט אהער און ניט אהין").

ותובעים מיהודים שישכמו כמה ענינים (עם הערבים) - אבל כעת אפילו לא מוכנים לחתום על ניר (כפי שהי' עם מצרים), אלא רק סיכום בעל-פה, שאזי יכול כל צד לומר מה שעולה ברצונו וכו'.

עד שארה"ב תובעת כעת מארץ ישראל שיעשו ע"ד אותה הפעולה שגויים עשו לגויים אחרים, בטענה שכעת נשתנו העתים. ורוצים לסחוב יהודים שיהיו ה'שוטר' ("פּאַליסמאַן"), ואח"כ יבואו לצעוק אליהם בטענות - מדוע התנהגתם כפי ששוטר צריך לנהוג...

וכאמור לעיל, הסיבה לכל ענינים אלו היא: כמה יהודים שנופלים ברוחם כלפי הגויים ומה שסביבם, וחסר אצלם ה"גאון יעקב"⁷ - הם אלו שמחליטים כיצד ינהגו בארץ ישראל, וכך הם פועלים גם על אלו שלמעלה מהם.

זו היתה הסיבה לטעות במלחמת ששת הימים, במלחמת יוה"כ⁸, בחוזה "קעמפ דייוויד" וגם בלבנון.

ג. מדוע מדברים על כך בחנוכה? כי אותו הדבר אירע בחנוכה, ומזה אנו למדים גם על המצב הנוכחי:

גם אז כל הצרות החלו מכך שהיו מתייוונים (בתוך בני"), זאת-אומרת, היו אלה יהודים שאמנם הניחו תפילין וכיו"ב, אבל הי' חסר אצלם בה"גאון יעקב", היו להם רגשי נחיתות כלפי הגויים ורצו לחקות את מעשיהם כו', והלכו לפי שיטה של "יהודי באהליך ואדם בצאתך", וזה גרם לכל הצרות שיצאו מזה.

וכך גם עתה: אלו שמחליטים כיצד תהי' ההנהגה בארץ ישראל הם בעלי רגשי נחיתות כלפי הגויים וכל מה שקשור לגוי, ואצלם חסר ה"גאון יעקב".

יתכן אמנם שהם "תינוקות שנשבו" - כך הם נתחנכו, ואין הם יודעים שיש טוב מזה; אבל הטענה היא - מדוע מינו אותם לשרים והושיבום "על הראש"?

המשך בסוף ע' 10

(7) ל' ה' ה' ה' - תהלים מז, ה.

(6) ל' ה' ה' - יחזקאל כה, ח.

אותה הטעות, אותם האנשים

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

א. [.] במלחמת לבנון, חזרו עוד פעם על אותה טעות:

היתה אפשרות לגרש את כל המחבלים מלבנון (לתת להם לנסוע לאלג'ירי' או למקום אחר – לא נפקא-מינה להיכן, העיקר לגרשם ממקום שבו הם יכולים להזיק ליהודים), ועי"ז להגן על ארץ ישראל. וארצות הברית הסכימה לכך, כמדובר פעם¹ שנשיא ארה"ב אמר להם אז בפירוש שהוא נוסע מארצות הברית למשך זמן, ובמילא תסיימו את הענין בלבנון. אעפ"כ בגלל רגש-הנחיתות ("אראפגעפאלנקייט") בפני הגויים וכל הקשור להם, היו אז כמה שלא הרשו לסיים זאת, ונשארו לעמוד ליד העיר בירות תחת היריות של אש"ף!

ועקב כך נמשך הדבר עד היום הזה, וגרם למאות קרבנות חפים מפשע, לא מדברים רק על קרבנות יהודים, אלא גם (להבדיל) גויים חפים מפשע – ילדים נהרגים...

ואין הפירוש שלא סיימו שם את הענין וחזרו לארץ ישראל – אלא הענין נשאר תקוע באמצע: לא מגרשים את כל המחבלים מלבנון וגם לא (משאירים שם את המחבלים ו)יוצאים מלבנון בחזרה לארץ ישראל, אלא "פוסח² על שני הסעיפים!" וכידוע³ ש"פוסח על שני הסעיפים" הוא הדבר הגרוע ביותר, כפי שאירע עם אליהו הנביא⁴ שנתן לבני ישראל שני ברירות – לא רק את הברירה ד"אם ה' האלקים לכו אחריו"², אלא גם את הברירה ההפוכה, מכיון שאז יש לכל-הפחות תקוה שיעשו תשובה, משא"כ זה ש"פוסח על שני הסעיפים" אי אפשר להסתדר איתו כי לא יודעים היכן הוא אוחז!

– לא מדברים כאן על כך שהחליפו עכשיו אלפי גוים בכדי לקבל שש יהודים (שבויים), זהו רק מסובב מכך שקודם לכן לא סיימו את הענין כדבעי. אם מלכתחילה היו מסיימים הכל, לא היו מגיעים לזה. אך כיון שלא סיימו, זה גרם לכל הענינים הבלתי רצויים שבאים בהמשך לזה.

והרי זה תחלתו ברצון וסופו באונס: בתחילה לא סיימו לגמרי לגרש את המחבלים "ברצון" – ועתה זה גורם "באונס" לכל מיני תוצאות...

ב. בנוסף לזה, הביאו יהודים על עצמם צרה נוספת:

כאשר גויים לבדם הרגו גויים אחרים⁵, באו יהודים ותבעו מיהודים אחרים "צדק ויושר", ולכן הקימו "ועדת חקירה" כדי לחקור איזה יהודי הוא האשם!

(1) שיחת כ"ב סיון תשמ"ג (סט"ז ואילך – בהנחה שי"ל. (4) מ"א קאפיטל הנ"ל.
 בזמנו ע"י "ועד הנחות התמימים".
 (2) ל' הכותב – מ"א יח, כא.
 (3) ראה גם לקו"ש ח"א ע' 183 ואילך.

ואם-כן, כיצד באמת אפשר לגלות ענין כה נעלה כמשיח – לילדים כפשוטים? וכאשר מדבר עם השני ומסביר לו את כל העילויים וכו' – הרי זה פועל עליו חלישות!

ב. שאלו אותך שאלה – מה אתה מתבלבל ונבהל? – שב לכמה דקות ותתבונן, אבל **ביגיעה**, ו"יגעת ומצאת תאמין"²! ותחשוב בבטחה, דמכיון שהנך הולך בשליחות כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו – הרי פשוט הדבר שזהו בודאי אמת!

ולכן, תסביר גם לשני בדרכי נועם ובדרכי שלום שזו אמת, ובמילא – שגם הוא צריך לעסוק בזה.

ג. והביאור על טענה הנ"ל:

הלא התורה כולה ניתנה לכל בני-ישראל, גם לילדים, שהרי "תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב"³, זאת-אומרת שיש לחנך את הילד **בכל** עניני התורה ומצוותי, ועאכו"כ בנוגע ל"ג עיקרי האמונה, שאחד מהם⁴ הוא העיקר ד"אחכה לו בכל יום שיבוא" – הענין דביאת המשיח.

ומזה מובן, שצריכים לחנך את הילד גם לעיקר זה – הענין דמשיח, שאם לא כן יהיו אצלו י"ב עיקרים בלבד, והרי ישנם י"ג!
 ולכן צריכים לדבר על כך עם כל ילד.

ד. ולכאורה אפשר לטעון: כיון שהילד נמצא בארצות-הברית – מדינה שיש בה הכל בהרחבה, מלכות של חסד, וצריך להתאים את החינוך להנהגות המדינה – לכן אפשר להסתפק בדיבור עם הילד על תורה ומצוות ולשם מה צריך "להסעיר" ("טומלען") אותו אודות משיח?!

(4) עיקר הי"ב.
 (5) לסנהדרין פרק חלק ד"ה וכת חמישית.
 (6) פ"י.
 (7) פסחים נ, ב. רמב"ם שם ה"ה. הל' ת"ת פ"ג ה"ה. הל' ת"ת לאדה"ז פ"ד ס"ג.

(2) מגילה ו, ב.
 (3) ברכה לג, ד.

"איני זז" עד ש"דאלאי גלות!"

ולהעיר מסיפור חז"ל על חוני המעגל שישן 70 שנה – שהובא כדוגמא למ"ש על שבעים שנות גלות בבל "היינו כחולמים" – נרדם למשך כל הגלות ("פארשלפן דעם גאנצן גלות").
ודוגמתו בכא"א מישראל – שהגלות נחשבת אצלו כחלום בעת השינה, עי"ז שמתנהג כמו "חוני המעגל", ש"עג עוגה ועמד בתוכה" ואמר "איני זז מכאן כו" עד שתתמלא בקשתו – "דאלאי גלות!"

(משיחת ש"פ מקץ, שבת חנוכה ה'תנש"א - בלתי מוגה)

כשיהודי שומע "מקץ" הוא מתעורר: אהא! זה מרמז על קץ הגאולה!

מיד כשיהודי שומע בקריאת התורה את המלה "מקץ" – הוא מתעורר: אהא! זה מרמז על קץ הגלות, וקץ הימים וקץ הימין, קץ הגאולה!

לאחמ"כ כאשר הוא קורא ושומע את ההפטרה – "ראיתי והנה מנורת זהב כולה גו" – הוא שומע מיד שמדובר בנוגע לגאולה העתידה!

(קטע משיחת ש"פ מקץ, שבת חנוכה ה'תנש"א - מוגה)

"יצורים פראיים" המאמינים שמחר יכול לבוא משיח...

[כ"ק אד"ש הפסיק בפנים שוחקות ואמר:] שמעתי מאחד, שכאשר כ"ק מו"ח אדמו"ר יצא ב"קול-קורא" אודות "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה", פגש האחד את חברו ושאלו: מי הם אלו ה"ליובאוויטשער"? [היות והי' זה ארבע שנים בלבד מאז שליובאוויטש הגיע לאמריקה, במילא הוא לא ידע מי הם] ענה לו השני: ליובאוויטש הם "יצורים פראיים" ("וילדע ברואים"), המאמינים שמחר יכול לבוא משיח...

מחר ממש יכול לבוא משיח.

(תרגום חפשי משיחת י"ט כסלו ה'תשכ"ח - בלתי מוגה)

אלו הם היהודים שמאמינים במשיח!

כאשר הרבי יצא בקריאה ד"לאלתר לגאולה", הי' זה בפרסום מאוד גדול, עד שכולם ידעו שה"ליובאוויטשער רבי" מדבר מאוד אודות משיח.

באותה תקופה נסעו שני יהודים ברכבת, ועברו בתחנה בה יורדים לביתו של הרבי. אמר האחד לחברו: פה גר ה"ליובאוויטשער רבי". שאלו החבר: מי הם הליובאוויטשער'ס? ענה לו היהודי בפשיטות: אלו הם היהודים שמאמינים במשיח!

(תרגום חפשי משיחת ש"פ מקץ התשי"ג - בלתי מוגה)

"שלא על מנת לקבל פרס"⁸ – אבל בינתיים, כל זמן שהוא עדיין לא אוזח ב"לשמה" ואינו שייך עדיין לעניינים נעלים, הנה בכדי לפעול עליו, מוכרחים לדבר עמו לפי ערכו ולחנכו בעניינים השייכים אליו, גם אם זה פרסים, כסף או סוכריה וכיו"ב.

ולכן מבקשים שיסבירו לילדים את ענין המשיח, וגם יסבירו להם שכאשר משיח יבוא יהיו להם הרבה ממתקים וכיו"ב, כי דוקא בכך אפשר לפעול עליהם.

ו. ענין זה – שבכדי לפעול קיום המצוות יש לדבר עם זה שרוצים לפעול עליו לפי ערכו – מוצאים גם בתורה שבכתב:

הפסוק אומר⁹ "אם בחוקתי תלכו גו' – ונתתי גשמיכם בעתם וגו'", רואים שמבטיחים שכר גשמי ד"ונתתי גשמיכם בעתם וגו'" בכדי לפעול שיקיימו מצוות.

ועד"ז מוצאים גם בפסוק¹⁰ "פותח את ידך ומשיב על כל חי רצון":

מפרשים מסבירים¹¹ שהמילה "רצון" בפסוק זה כוונתה ל"רצון" של ה"חי" (האדם המבקש מהקב"ה), יוצא אם-כן מפסוק זה שהקב"ה "פותח" את כל עניניו ("פותח את ידך") בכדי לתת ל"חי" את ה"רצון" שלו, מה שהוא רוצה.

ז. עפ"ז יובן גם ענין שהרמב"ם כותבו בשייכות לביאת משיח:

בסיום ספרו "יד החזקה" כותב הרמב"ם¹², בתור פסק-דין להלכה, שכאשר משיח יבוא

(8) אבות פ"א מ"ג. רמב"ם הל' תשובה שם ה"ד.

(9) בחוקותי כו, ג-ד.

(10) תהלים קמה, טז.

(11) ראה פרש"י, מצו"ד ועוד עה"פ.

(12) סוף הל' מלכים.

יהיו "כל המעדנים מצויין כעפר", ש"מעדנים" הכוונה למעדנים בגשמיות כפשוטו, בשר שמן ויין ישן.

דלכאורה, הרמב"ם מדבר שם על מה שיהי' כאשר משיח יבוא, וכותב – בתור פס"ד להלכה – שבני ישראל יהיו מונחים אז בהשגת אלקות, "ישיגו דעת בוראם" – ואיך מתאים ונכנס שם הענין ד"מעדנים מצויין כעפר"? והרי מעדנים הינם עניינים ששייכים ל"משכא דחויא"¹³, והסיבה שהם יהיו "מצויין כעפר" – כדי שלא יצטרכו לטרוח בשביל זה. והביאור בזה – ע"פ הנ"ל:

כאשר הרמב"ם כתב שכשמשיח יבוא "המעדנים מצויין כעפר", הוא רצה בזה להסביר את ענין ביאת המשיח גם לילד וכיו"ב שאצלו "מעדנים" תופסים מקום, ואי אפשר לומר לו כעת שע"י ביאת המשיח יובנו כמה עניינים בתורה מאחר שהוא אינו מבין את המעלה שבזה וצריכים להמתין עד שיגדל ויתבגר, אלא מוכרחים לדבר עמו דוקא על עניינים של "מעדנים" כנ"ל – ומטעם זה כותב הרמב"ם שבביאת המשיח "המעדנים מצויין כעפר".

ואע"פ שישנו הדיוק בלשון "כעפר", שהמעדנים לא יתפסו מקום ויהיו חשובים כמו עפר מכיון שלא יהיו מונחים בזה אלא בלהשיג דעת בוראם (כנ"ל), שלכן הוא נוקט בלשון "כעפר" דוקא – אבל כעת הרי המעדנים תופסים מקום אצל הילד, ולכן אומר לו הרמב"ם שהמעדנים יהיו "מצויין כעפר" (בפשוטות) כי דוקא עי"ז אפשר לכבוש את לבו.

ח. ועפ"ז יובן גם האמור לעיל אודות

(13) ראה תניא פל"א (מ, ב). וראה בהנסמן בלקוטי הגהות לתניא (שם). רפמ"ז.

חיזוק התשוקה לביאת המשיח

מההוראות מהאמור לעיל בנוגע למעשה בפועל:

כיון שנוסף לכך שדורנו זה הוא דור האחרון של הגלות, סוף הגלות, ודור הראשון של הגאולה, התחלת הגאולה, נמצאים אנו בימי סגולה השייכים לגאולה,

הן מצד פרשת השבוע, פרשת "מקץ", "קץ הימים" ו"קץ הימין" (כנ"ל*), והן מצד ימי חנוכה שנקבעו על נס השמן, שהו"ע "בשמן קדשי משחתיו" (כנ"ל**), ובפרט בשבת חנוכה (ששבת¹ קשור עם גאולה²) . . .

יש להוסיף מיום ליום (כהוראת ימי חנוכה³ ש"מכאן ואילך מוסיף והולך⁴) בהענינים המביאים את הגאולה בפועל ובגלוי.

ומהם: חיזוק האמונה התשוקה והצפי' לביאת המשיח, עד כדי כך, שנרגש אצלו שכל זמן שמשיח צדקנו עדיין לא בא בפועל ובגלוי, ימיו חסרים, כדברי יעקב⁵ שאפילו מאה ושלושים שנה הם "מעט", כיון שעדיין לא באה הגאולה בפועל (כנ"ל***).

ועוד ועיקר: להוסיף בלימוד והפצת פנימיות התורה (ותורה בכלל – ענינו של יעקב), שמן (רוזן דרזין) שבתורה, באופן שמאיר "על פתח ביתו מבחוץ", "יפוצו מענותיך חוצה", "עד דכליא רגלא דתרמודאי".

וכפשוט – ההוספה במבצע חנוכה כפשוטו, כולל גם עריכת התוועדיות של שמחה, כדעת הרמב"ם שימי חנוכה הם "ימי שמחה והלל"⁶, והוספה בקיום המנהג דנתינת מעות חנוכה⁷ וכיו"ב.

(מש"ח ש"פ מקץ, שבת (ו') חנוכה, אדר"ח טבת ה'תשנ"ב - מוגה)

4) שבת כא, ב.
5) שבשמו דוקא (ולא ע"ש אברהם ויצחק) נקרא כא"ו א' מישראל.
6) כנ"ל הערה 5 [סה"ש שם ע' 194].
7) ביום ראשון, ז' דחנוכה, בסמיכות לתפלת מנחה והדלקת נר ח' דחנוכה (החל מלפני מנחה, ובעיקר לאחר מנחה) – נתן כ"ק אדמו"ר שליט"א לכא"ו מהאנשים והנשים והטף שיחיו, מטבע של דולר (דמי חנוכה) ושטר של דולר (לצדקה). ולמחרתו ("זאת חנוכה", לאחר מנחה ומעריב) נתן עוה"פ כנ"ל לכל הנאספים שיחיו. (המו"ל).

1) ובפרט לאחר חצות, זמן דסעודה שלישית, ששייכת במיוחד ליעקב (זח"ב פח, ב), השלישי שבאבות, שקשור עם הגאולה השלישית וביהמ"ק השלישי (כנ"ל ס"י [סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 202 ואילך]).
2) כמודגש בשירו של יום – "מזמור שיר ליום השבת", "מזמור שיר לעתיד לבוא ליום שכולו שבת ומנוחה לחיי העולמים" (תמיד בסופה).
3) ובאופן של פעולה נמשכת גם לאחר ימי חנוכה – שהרי "מעלין בקודש ונעאכ"כ (ש) אין מורידין" (שבת כא, ב).

*** (ס"א בהשיחה - שם ע' 204.

* (ס"ט בהשיחה - סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 202.

** (ס"ח בהשיחה - שם ע' 201.

שבעל-פה באה ומתקנת את התורה שבכתב: בתושב"כ כתוב "ודגלו" – אומרת תושבע"פ שיקראו "ודילוגו"!

ממדרש זה רואים עוד יותר, עד כמה חשוב לרדת בעצמו לתנוקות, עד שאפילו הקב"ה מוריד עצמו אליהם – שיקפצו וירקדו על שמותיו, והוא אומר שזה ענין של אהבה!

י. וזהו מדרש מפורש, שדרשנים משתמשים בו בדרשותיהם –

אף-על-פי-כן, כאשר שואלים שליח חב"די: היתכן להוריד ענין נעלה כמשיח לילדים – הוא מתבלבל לגמרי!...

לכל לראש, עליו לדעת שהענין הוא אמת!

לכל לראש, עליו לדעת שזהו אמת לאמיתו!

לכל לראש, עליו לדעת שכיון שזוהי שליחות של נשיא דורנו – יש לזה שייכות לילדים דדור זה!

ואם יעמיק להתבונן בזה – ובלבד שלא יתבלבל מיד – יראה, שעוד בזמן הרמב"ם, ועוד לפניו – בזמן שלמה המלך, כאשר היתה נתינת מקום לשאלה האם "חונך לנער" צריך להיות "ע"פ דרכו" או באופן אחר – פסקו (הרמב"ם ושלמה המלך) ש"חונך לנער ע"פ דרכו"¹⁷!

ובמילא צריך להסביר הענין דמשיח לכל הילדים – אמריקאים, צרפתיים, אנגלים, ולדבר לכל אחד לפי אופנו.

ובאם אינו עושה כן – הרי הוא מועל בשליחותו לענין החינוך! מאחר שמסרו לו את הילדים כדי לחנכם בכל עניני התורה שהיא "תורה אחת", ועאכ"כ שאי-אפשר להפריד בה"ג העיקרים.

(17) משלי כב, ו.

חינוך הילדים בנוגע למשיח, שצריכים לומר להם שלעת"ל יהי ריבוי ממתקים וכיו"ב –

לדכאורה, מובן ופשוט שהתורה לא תצוה לומר שום דבר שקר – ואם-כן, איך מצוה התורה לחנך כך את הילד, שבכדי לכבוש את לבו יאמרו לו שכאשר יבוא משיח יהי ריבוי של ממתקים!?

אלא היות והרמב"ם כותב שבביאת המשיח יהיו "המעדינים מצויין כעפר", מובן שכך היא האמת, וכאשר אומרים זאת לילד אין זה מהשפה ולחוץ – אלא אכן כך זה באמת (ורק שלא יהיו מונחים בזה אז, וכנ"ל).

ט. [. . .] והנה, בנוגע לתינוקות במיוחד מוצאים מדרש נפלא:

עה"פ "ודגלו עלי אהבה"¹⁴, אומר המדרש¹⁵: "אפילו התינוק מדלג על האזכרה כמה פעמים . . . אמר הקב"ה ודילוגו עלי אהבה".

כלומר: אפילו אם ילדים – תינוקות של בית רבן – רוקדים או קופצים (כדרך התינוקות שהם רוקדים ומקפצים קודם הלימוד או אחר הלימוד) על "שמות" של קלף, או בזמננו – על ספרים [כי הם לא מבינים את קדושת הענין, ואפילו אם כן – הם אינם יכולים להשמר מזה] – אומר הקב"ה, שזה אמנם "עלי", אך ביחד עם זה "ודילוגו (עלי) אהבה" – דהיינו, לא רק שמותר להם לעשות זאת, אלא הקב"ה אומר שלגביו זו "אהבה" – מכיון שתינוקות של בית רבן עושים זאת, ו"כי נער ישראל ואוהבהו"¹⁶.

וההדגשה בזה היא עד כדי כך, שתורה

14) שה"ש ב, ד.

15) שהש"ר פ"ב, ד.

16) הושע יא, א. וראה המשך תרס"ז ע' תקנ ואילך.

ביום השביעי גם מצד ימי החודש וגם מצד ימי השבוע, ומזה נמשך בכל השנים, עד שמגיעים ל"ויגש אליו יהודה", הגשת יהודה אל יוסף (כמ"ש גם בהפטרות²¹), וכמבואר בדרושי חסידות²², (כולל המאמר ד"ה ועבדי דוד מלך עליהם מכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו שכבר נדפס²³), שזהו היחוד של מעשה (יהודה) ותלמוד (יוסף), ובזה גופא ה' "ויגש אליו יהודה", ההגשה והיחוד באים ע"י העבודה של יהודה (מעשה) בקב שלו, שעולה מעצמו מלמטה למעלה – ליוסף, וכידוע מעלת העבודה בקב שלו ועבודת המעשה, שלכן לעתיד לבוא דוקא "מעשה גדול"²⁴.

ועי"ז שמקיימים את ההוראה משיבת זו, ממהרים עוד יותר את הגאולה שתבוא באופן ד"אחישה" ב"אחישה"²⁵, במהרה בימינו ובעגלא דידן ממש. (תרגום חפשי משיחת ש"פ מקץ ה'תשמ"ו – בלתי מוגה)

(21) יחזקאל לו, טו ואילך.
 (22) אוה"ת ר"פ ויגש. ד"ה ענין הגשת יהודה ליוסף תרכ"ט (סה"מ תרכ"ט ע' יג ואילך). ועוד.
 (23) סה"מ תרצ"ט ע' 191 ואילך. 195 ואילך. תש"ח ע' 225 ואילך.
 (24) אוה"ת שם. סה"מ תרכ"ט שם ע' יט. תרצ"ט ס"ע 193 ואילך. ע' 202. תש"ח ע' 231 ואילך. וראה סה"מ תקס"ז ע' שיז. אוה"ת בראשית מ, ב ואילך. ואתחנן ס"ע רלו ואילך. ועוד.
 (25) ישע"י ס, כב. וראה סנהדרין צח, א.

ואופן החינוך לפעול אצל הילד את ה"אחכה לו" ושיצעק שרוצה את משיח, הרי זה דוקא ע"י שנותנים לו סוכרי' ופרסים וכו', כי לענינים אלו יש לילד שייכות, משא"כ לענינים נעלים.

יא. ומכיון שזוהי שליחות של נשיא דורנו – עליו לצאת ולראות שכל ילד בדורנו יקיים תורה ומצוות ויצעק שהוא רוצה משיח.

והרי לא מדברים על ילדים כמו שהיו בדורו של חזקיהו, שבימיו "בדקו מדן ועד

באר שבע . . ולא מצאו תינוק ותינוקת . . . שלא היו בקיאים בהלכות טומאה וטהרה"¹⁸ – אצל חזקיהו אכן ה' "ביקש הקב"ה לעשות חזקיהו משיח"¹⁹, אבל זה לא בא בפועל²⁰ – מדברים על ילדים הנמצאים בדורנו זה – הדור קודם משיח, ובמילא צריכים 'לחטוף' ("אריינכאפן") ולספר לילדים אודות משיח.

(18) סנהדרין צד, ב.

(19) שם, ע"א.

(20) ראה לקו"ש ח"כ ע' 518 ואילך.

המדור מוקדש לע"ר 'מאיר ב"ר צבי ע"ה - נלב"ע ביום ד' מנ"א - שבת חזון - ה'תשס"ג

יה"ר שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והוא בתוכס, בגאולה האמיתית והשלימה ולזכות זוגתו: ח'י רחל תחי' בת שפרנצא וכל ילדיהם, נכדיהם ונינים שיחיו - לברכות עד בלי די

מדור ניעוצות של משיח מוקדש

לעילוי נשמת אורי אהרן יואל בן יוסף ארי לייב ז"ל - נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשכ"ב

ולעילוי נשמת פאולין רות בת ר' יצחק ע"ה - נלב"ע ביום ב' דחה"ש, ז' סיון ה'תש"ס

יה"ר שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכס, בגאולה האמיתית והשלימה ולזכות כל משפחתם שיחיו - לברכות עד בלי די

המדור מוקדש לעילוי נשמת האשה מרת רוזה בת ר' יצחק מאיר ע"ה מיינדנצ'יק

נלב"ע ביום ו', ערב שבת קודש פ' ויגש - אחר חצות היום - ה'תשס"ב

יה"ר שיקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והיא בתוכס, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש

המדור הבא מוקדש לע"ר 'יצחק ב"ר יחזקאל ע"ה בן זכרי' - נלב"ע ביום ה' ניסן ה'תשס"ג

יה"ר שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והוא בתוכס, בגאולה האמיתית והשלימה

לקוראינו היקרים

בעוד שבועיים יוצא-לאור בעז"ה

גליון ה-500 של קונטרס "יחי המלך"

הגליון יהי' מוגדל ומיוחד, מלא וגדוש בשיחות מרתקות בעניני גאולה ומשיח ואמונה בנשיא הדור, אגרות קודש מיוחדים, וצילומי כתב-יד-קודש נדירים

להזמנות והקדשות - באה"ק: 04-8715770 בארה"ב: 718-735-6584

בציפי' להתגלות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א תיכף ומיד ממ"ש

אצרת "יחי המלך"

המשך מסדף ע' 14:

ד. למה צועקים על-כך כעת – הרי יודעים שהצעקות לא יפעלו כלום? התשובה היא: צועקים כי זה כואב, ללא שום חשבונות שכליים כיצד תועיל הצעקה! כאשר מקבלים חתך באצבע הפרטית שלו – צועקים! לא חושבים האם הצעקה תועיל או לא, אלא מכיון שהאצבע שלו כואבת – הוא צועק!

כאשר ישאלוהו: האם הנך יודע שצעקתך לא תועיל מאומה? הוא יאמר: כן. הוא יודע שכאשר עושים חתך באצבע צריכים לעשות את הענינים הידועים (לרפואתה), ואם החתך הוא גדול – יש לילך לרופא ואי אפשר לתפור אותו לבד. אם-כן נשאלת השאלה: מדוע אתה צועק?

– כי זה כואב ל!

(תרגום חפשי משיחת ש"פ מקץ, שבת חנוכה, מברכים-החודש טבת ה'תשד"מ – בלתי מוגה)

מה המטרה בקושיות על הגלות

"כי הפרני אלקים בארץ עניי" (פרשתנו מא, נב)

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

א. מובא בפרשתנו, הטעם לשמו של אפרים: "כי הפרני אלקים בארץ עניי".

כלומר, אף שאפרים נולד במצרים "ארץ עניי", במצרים וגבולים¹, עד שמזה משתלשלת מצרים כפשוטה – "ארץ עניי" דלעו"ז, הרי אדרבה, דוקא "בארץ עניי" נהי' "הפרני אלקים", וע"ד מ"ש² "כאשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרוץ", וכן ע"ד מ"ש בהמשך (בפ' ויחי) על אפרים, שהגם שהוא הבן הקטן, אזי "אחיו הקטן יגדל ממנו"³.

שזהו גם הביאור לאריכות הגלות, בכדי שיהי' ה"הפרני אלוקים" ו"כן ירבה וכן יפרוץ" עוד יותר מכפי שהי' עד עתה. שהרי לאחרי כל הענינים ולאחרי שצועקים "עד מתי"⁴ – מוכרחים לתת איזה ביאור מדוע הגלות מתארכת כל-כך הרבה!...

וכעת כבר לא תתקבל התשובה שניתנה לבני ישראל במצרים, שאריכות הגלות באופן ד"ועבדום וענו אותם"⁵ היא בכדי ש"ואחרי כן יצאו ברכוש גדול"⁶ – משום שעכשיו כבר "כלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה"⁷, ולאחרי כל שנות הגלות ודאי יש כבר לבני ישראל את ענין התשובה בשלימותה,

ובפרט כשנמצאים ביום השבת, אשר שבת היא אותיות (ותוכן) "תשב"⁸, כמבואר באגה"ת⁹, וכפי שמבין גם איש פשוט האומר את המילה "שבת" בתפלתו אל הקב"ה (בקבלת שבת וכיו"ב), שרואה בפשטות שאותיות המילה "שבת" בלה"ק הם אותם האותיות של המילה "תשב", ואותיות אלו הרי הם לשון הקודש, שפה קדושה, שמקורה מהקב"ה – "קדוש אני"¹⁰.

במילא שואל היהודי: הרי התורה אומרת "כלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה", וענין התשובה ישנו כבר – אם כן, מהו הביאור לכך שלאחרי כל זה מתארכת הגלות? וכיון שהתורה היא מלשון הוראה¹¹, חייבת היא לתת איזו הוראה ותשובה לשאלה זו – במילא מקשים: מהו המענה ע"כ שהגלות נמשכת עד עכשיו?...

והכוונה בשאלה זו היא לא להקשות סתם ולהראות בזה את גודל חכמתו ויכולתו להקשות קושיא, אלא בכדי שהגאולה תבוא בפועל!

ב. ישנם כאלו המקשים קושיות כדי להראות את גודל חכמתם; הוא מחזיק מעצמו כלמדן גדול ויש לו תאווה להראות את חכמתו. וכיצד יעשה זאת? – עי"ז שישאל קושיות חזקות ואח"כ יתרגם, ובזה יראה את גדולת חכמתו שיכול לתרץ שאלות כ"כ גדולות.

ואח"כ ישנם המראים קונץ גדול יותר: על כל דבר שאומרים להם – משיבים ב"איפכא מסתברא"!... ועוד מייסדים את טענתם על הבעש"ט: הבעש"ט אמר¹² שהוא יתרץ כל קושיא שישאלוהו ויקשה על כל דבר שיאמרו לו. וידוע הביאור בזה¹³, שהתירוץ הוא מעולם נעלה יותר מהקושיא (שנמצאת בעולם יותר תחתון), אמנם לגבי עולם גבוה יותר גם תירוץ זה לא יספיק, ובמילא אפשר לשאול שוב וכך הלאה.

במילא טוען אותו אחד שאומר על הכל "איפכא מסתברא", שהנהגתו היא כהנהגת הבעש"ט!...

אבל באמת מובן, שהנהגתו היא לא כהנהגת הבעש"ט.

אמנם מאחר שהוא החל כבר לילך בדרך זו ד"איפכא מסתברא" – אזי ירידה לצורך עלי', שמזה יגיע להנהגת הבעש"ט באהבת ישראל ואהבת התורה, שע"י אהבת ישראל מבטלים את סיבת הגלות¹⁴, "מפני חטאינו"¹⁵, ובמילא בטל המסובב – "גלינו מארצנו"¹⁵, וזה יחסוך כבר את הצעקה והקושיות על אריכות הגלות (כנ"ל).

ג. ובמקום לנצל את הקול כדי לזעוק "עד מתי" ולהקשות מהו הביאור לאריכות הגלות – משתמשים בקול [ש"כל מה שברא הקב"ה בעולמו לא ברא דבר אחד לבטלה"¹⁶] כדי לצעוק "הודו לה" קראו בשמו"¹⁷, "הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו"¹⁸, כפי שצועקים זאת בהלל בימי החנוכה.

[וכפי שרואים שמנהג ישראל¹⁹ לומר את רוב ההלל בלחש (לפי ערך), משא"כ כאשר מגיעים ל"הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו", ועד"ז "אנא ה' הושיעה נא" ו"אנא ה' הצליחה נא"²⁰ – צועקים זאת כל הקהל],

הצעקה של "הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו" באמירת ההלל בימי החנוכה עם ברכה לפני' ולאחרי', והלל שלם [שכולל בתוכו את החצי הלל של ראש חודש, שלכן אתמול, בר"ח טבת, אמרו הלל שלם משום שזה הי' גם חנוכה] – הרי היא נותנת כח שבמקום להשתמש בקול כדי לצעוק "עד מתי" ולשאל שאלות כו', יצעקו "הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו"!

וממהרים זאת יותר ע"י קיום ההוראה משבת חנוכה, שאז ישנו הענין דהקרבת אפרים

(12) מאמרי אדה"ז ענינים ע' רצו ואילך. (17) דה"א טז, ח. תהלים קה, א.
 (13) שם. (18) שם קיח, א.
 (14) ראה יומא ט, ב. (19) וראה אנציקלופדי' תלמודית (כרך ט) ערך הלל ע' תיב ואילך.
 (15) בתפלת מוסף דיו"ט. (20) תהלים שם, כה.
 (16) שבת עז, ב.

(1) ראה תו"א יתרו עא, ד. ועוד.
 (2) שמות א, יב.
 (3) ויחי מח, יט.
 (4) ראה סה"ש תשד"מ (י"ל ע"י "ועד הנחות התמימים") שיחת ש"פ משפטים (ס"ח ואילך) וש"פ תשא (ס"י ואילך). ובכ"מ.
 (5) לך טו, יג.
 (6) שם, יד. וראה לקו"ש חכ"א ע' 10 ואילך.
 (7) סנהדרין צז, ב.
 (8) תורת נתן (מהרנ"ש) בסופו. וראה יפ"ת לב"ר ספכ"ב.
 (9) ספ"י.
 (10) קדושים יט, ב.
 (11) ראה רד"ק לתהלים יט, ח. ס' השרשים שלו ערך ירה. גו"א ר"פ בראשית. וראה זח"ג נג, ב.